

sider, og det gør vi også gerne. Men der er nogle få unge, som ikke kan få en praktikplads, og her kommer der et sikkerhedsnet for de pågældende. Viser det sig så, at der ikke bliver behov for det, fordi vi kommer i den lykkelige situation, at der er praktikpladser til alle, er der jo ikke behov for skolepraktikken. Så falder den væk, for det er ikke en ordning, der under alle omstændigheder skal opretholdes, selv om der ingen elever er.

Ordningen er ikke skabt af hensyn til erhvervsskolernes overlevelse og af hensyn til de mennesker, der er beskæftiget på erhvervsskolerne. Det drejer sig om hensynet til de unges muligheder for at få en uddannelse under alle omstændigheder, og derfor kan vi fuldt ud tilslutte os lovforslaget, som det er fremsat af ministeren.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi har efterhånden været gennem denne debat nogle gange, og der er ingen tvivl om, at tanken om vekseluddannelser er vældig god. Det bedste, der kan ske for de unge, er selvfølgelig, at de først gennemgår det teoretiske forløb og derefter kommer i praktik i en ordinær virksomhed, og heldigvis er der da også flere og flere unge, som får en uddannelsesaftale. Vi er inde i en gunstig økonomisk udvikling, som sikrer, at stadig flere virksomheder ansætter unge, og det er positivt.

Regeringen har også taget initiativ til, at det nu bliver sikret, at der gives ekstra tilskud til de arbejdsgivere, som opretter ekstraordinære praktikpladser til den gruppe unge, som af en eller anden grund har svært ved at finde en praktikplads. Alligevel er vi i Det Radikale Venstre sikre på, at der stadig vil være nogle unge tilbage, som ikke kan komme ud i det ordinære erhvervsliv og gøre deres uddannelse færdig, og derfor er der ikke anden udvej end at fastholde skolepraktikordningen og altså gør den ordning, som indtil nu har været tidsbegrænset, til en permanent ordning.

Jeg er ked af at kunne konstatere, at de grupper af unge, der først og fremmest vil blive tale om, og som vil benytte sig af skolepraktikordningen, vil være de etniske minoriteter, nogle af de ældste praktikpladssøgende og andre grupper, som vi især kender fra storbyerne. Også disse unge har efter radikal opfattelse ret til en uddannelse, og samfundet har en forpligtelse til at sørge for, at de får en uddannelse. På den baggrund kan vi kun tilslutte os det fremsatte lovforslag.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det lovforslag, vi behandler i dag, medfører både en udvidelse og en fortsættelse af skolepraktikken. De store udgifter, vi allerede i forvejen har til skolepraktikordningen, skal nu udvides med anslået 34 mio. kr. på årsbasis, og det er både ekstraudgifter for staten og for Arbejdsgivernes Elevrefusion, der er indeholdt i forslaget.

Fremskridtspartiet må tage klart afstand fra dette lovforslag, og det kommer nok ikke bag på nogen. Jeg tror, vi var det første parti, der tog afstand fra denne ordning. Vi har altid hyldet vekselundervisningen mellem skoleundervisning og den rigtige – og jeg understreger: rigtige – praktikundervisning, men ikke denne skolepraktik, som man kalder det. Man kan altså ikke være på skole og i praktik samtidig. Det er inkonsekvent, og derfor ønsker Fremskridtspartiet ikke at gøre denne ordning permanent.

Jeg vil ikke spørge Socialdemokratiet, for det parti har jeg opgivet på dette område – men hvorfor indser ministeren ikke, at vi fortsat må gøre noget for netop erhvervslivet og de næringsdrivende, så de fremover får mulighed for at optage mange, mange flere i praktik? Jeg ved godt, det går den rigtige vej, og det er også udmærket, men jeg mener, der kunne gøres noget yderligere for erhvervslivet.

Som sagt er det naturligvis godt, at der kommer flere i praktik, end tilfældet har været tidligere. Men man gjorde en forkert investering, da man indførte skolepraktikordningen, og derfor må der fortsat arbejdes på at forbedre erhvervslivets vilkår, så optagelse af praktikanter automatisk sker dér, hvor de trods alt lærer mest, nemlig i det private erhvervsliv. Hele grundlaget for, at et samfund kan fungere optimalt, er et pulserende erhvervsliv, og dette erhvervsliv må forkæles. Det vil være til gavn for alle i samfundet, herunder også de unge mennesker, der skal bygge videre på det samfund, vi lever i i dag.

Jeg kan ikke undlade – netop når jeg siger, at jeg har opgivet Socialdemokratiet – at appellere til ministeren for området, og han er som bekendt radikal. Vi har set på det seneste, at netop radikale politikere her i salen, f.eks. økonomiministeren og hr. Jørgen Estrup, vitterlig har indset, at vi må gøre op med det, der kaldes forsørgersamfundet, og vi må også prøve at fjerne orlovsordningerne osv., der er alt for dyre for samfundet. Jeg synes, det har været nogle positive impulser, der er kommet fra Det Radi-